

раздѣляше го мѣжду воднитѣ комисари, тѣзи го раздаваха на комисаритѣ на петдесетинитѣ, а тѣзи послѣднитѣ на комисаритѣ на десетинитѣ. Къмъ Панайотовата чета остана и четоводжата Александръ Вулетичъ като единъ видъ фелдфебель-секретарь.

2.

Нтъ 14 Юний вече Панайотъ-войвода постоянно живѣеше при четата си. Той бѣше единъ човѣкъ на 45 годишна възраст, съ срѣденъ ръстъ, едра кокалеста снага, лице кръгло съ голѣми черни очи, коса черна, прошарена съ бѣли косми. Лицето му красяха и му придаваха юначенъ видъ голѣмитѣ му ястѣкли черни мустаци прошарени съ бѣли косми.

Панайотъ бѣше облѣченъ съ колчаклии сиви тѣсни потури обшити красиво съ черенъ коприненъ гайтанъ. На гърба носеше чепкенъ съ отворени ржкаве, които обичаше да завързва на гърба си. Чепкена бѣше цѣлъ обшитъ съ сърменъ гайтанъ. Подъ чепкена, върху копринена тъмно-жълта антерия, червенъ съ сърмени гайтани елекъ. На кръста си Панайотъ войвода носеше червенъ тарабулусъ поясъ, върху който се красоваше цѣлъ извѣзенъ съ сърма кожанъ силафлжкъ, и въ него затикнати два обковани въ сръбро арнаутски креманлии пищова и една сръбърна харбия. Пищовитѣ бѣхъ привързани съ единъ сърменъ шнуръ окаченъ на врата на войводата, а харбията бѣше привързана съ сръбърно синджирче за опасача на силафлжка. Вънъ отъ това въ отдѣленъ отъ червена кожа кубуръ, на дѣсното му бедро висеше единъ прекрасенъ голѣмъ револверъ съ бѣла — отъ слонова кость — дръжка. Прѣзъ